נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות נב.

מסורת הש"ס

א) [לקמן נט: עח.], ב) [סס. ג) רש"ל, ד) [תוספתא ס"ד], ה) בס"ל: מלבוש, ו) בס"ל טוסף: בתחילתו, ז) בנעתון איתא לינרטו,

תוספות רי"ד

כהן דהוא לשבת שקידושי קידושי טעות כדפסיק לית הלי כרי"ש בס"כ דקידושין. ואם דינתה אפילו בדרגון מותרת לבעלה שהרי היא לו כפנויה ולא כאשתו שזינתה (לשום) [דהן] נשואין אינה כלום: ואפי' בנה מורכב על כתפה ממאנת והולכת לה. פי' לאו דווקא ממאנת אלא הרי היא מותרת לכל אדם בלא גט: אמר ר"י הני נשי דנגבו גנבי שריין לגבייהו ואע"ג דמסתיין להו מיא ונהמא ומשלחו להו גירא שמחמת יראה הוא דקא עבדין פי' כשנלחמין מזמינין ומושיטין להן חיצים לירות שבקינה ואולי מנפשייהו וראי אסורין: ת"א שביי מלכות ה"ה כשבוי גנבים ולסטים אינן כשבוין והתניא איפכא לא ק' כאן במלכות אחשורוש כאן במלכות בן נצר גנבים ולסטים ל"ק הא בב"נ הא בלסטים דעלמא ובב"נ הכא קרי ליה מלך והכא קרי ליה לסטים אין נבי אחשורוש ליסטים הוא נבי ליסטים דעלמא מלך הוא. פי' שביי מלכות הרי הן כשבוין כמו מלכות אחשורוש שאנס הרבה נשים למשכבו ואותן הנשים הן כשבויים שהן אונוסין ומותרות לבעליהן שמסתמא לא נתרצות לו דמימר אמרה מלך גדול כזה לא ישימני גברת ולתאות יצרו הוא מתכוין והלכך אנוסה היא וכשביי ליסטים אינן כשבויים דתני התם הן כמו בן נצר שהי' ליסטים ושולל ומנגבר וכבש הרבה עיירות ומסני שלא היה מלך נכבד וחשוב האשה שהי' אנס למשכבו סמכה דעתה שישמנה גבירה ומסתמא היא מתרצת לו ואין דינה כשבויין והיא אסורה לבעלה ישראל ולגבי אחשורוש קורא לכן נצר ליסטים שלא מלך כ"א בליסטיות ומאי שביי ליסטים ה"ה כשבויין אלו הן ליסטים דעלמא והן כשביי אנוסים ומותרות לבעליהן דמסתמא לא נתרצית לו ואין חפצה להיות אשתו שביי מלכות אינן כשבויין והוא בן נצר שמלך ואינן כשבויין דמסתמא היא נתרצית לו כדאמרן ולגבי ליסטים דעלמא שלא מלכו קרי לכן נצר סלך ספני שמלך: ובבהגי אהדרינך למדינתך פי' ארצאך מבית השבי ואשיבך לבית אביך בכ"מ שהוא: אמר אביי אלמנה לכ"ג גרושה וחלוצה לכ"ה חייב לפדותה שאני קורא בה ואהדרינך למדינתך פי' המודה ק"ל בפ' אלמנה נזונית יש לה כתובה ותנאי כתובה ההיא דלמשקל ולמיסק קאי אבל תנאי כתובה דלמיקם קמיה כגון מזוני הרפואה אמרינן [ביבמות] בפ' יש מותרות דלית לה. ואשמועינן אביי הכא דתנאי כתובה דפרקונה אית לה דמעיקרא אישתעביד לה שהרי אף לכשרה לא היה מתנה ואותבינך לאנתו אלא אהדרינן למדינה ובהא נמי קרינא בה דכי ואע"ג דאסירא ליה והוא תנאה דלמיסק הוא. ממזרת ונתינה לישראל אינו חייב לפדותה כדמוקמינן לה בפ' דהכי משמע דלא מצי מתנה ואותבינך לי